

ringere, sagde han, end de, de have i privat Fart. Jeg vil ikke benægte, at der kan være Lister paa Mæret, hvor Hyren i Coffardifart kan være ikke saa lidt større end den Løn, det besarne Mandskab faaer til Orlogs, men det er ikke altid Tilfældet (Berg: Jo!) Det er sikkert, at der er andre Lister, hvor dette ikke gjælder (Berg: Neil) Det er ganske sikkert, at der er Lister, til hvilke det ikke er rigtigt, hvad det ærede Medlem saaledes paa- stød, og det forekommer mig derhos, at det er fuldkommen rigtigt, som det er blevet frem- hævet, saavidt jeg husker fra den ærede Ord- førers Side, at hvad der vel maa ansees for at være af den største Betydning for det be- sarne Mandskab, der indkalbes til Orlogs, er den Afbrydelse af deres hele frie Erhverv, som deraf bliver Følgen, saa at det virkelig er af forholdsvis underordnet Betydning, om denne Afbrydelse bliver af noget længere eller noget kortere Varighed. — Den ærede Ordfører er- kjendte videre, at det var af største Vigtighed, at der blev sørget for at give en saa stor Øvelse som muligt, men han vilde ikke erkjende, at det kunde have nogen Betydning med Hensyn til Øvelsen af Mandskabet, om Endringsfor- slaget under Nr. 4 blev vedtaget, hvorimod han indrømmede, at det var af Vigtighed med Hensyn til den forsøgede Øvelse af Søofficer-erne. Den ærede Ordfører sagde, at det for den forsøgede Øvelse af det besarne Mandskab ikke vilde have stor Betydning, fordi det be- sarne Mandskab, naar det engang er permit- teret, ikke er saa let at faae fat paa igjen. Denne sidste Bemærkning er vistnok fuldkom- men rigtig, men det forekommer mig dog ikke, at den er tilstrækkelig til at begrunde den ærede Ordførers Udtalelse i dens Heelhed. Jeg kan ikke forstaae rettere, end at det dog maa være Forudsætningen, at naar man i eventuel Krigs- tid faaer Brug for det besarne Mandskab, vil man ogsaa kunne faae fat paa, om ikke hele dette Mandskab, saa dog en større eller min- dre Deel deraf, og jo større Deel af det be- sarne Mandskab der overhovedet har været inde til Øvelsestogter, desto større en Deel af øvet Mandskab vil man ogsaa kunne vente i paakommende Tilfælde at faae fat paa. Nu er det vel sandt, at Udvalget forudsætter, at

det Mandskab, der indkalbes til Flaaden, skal undergives en Øvelse, men denne Øvelse til- lader jeg mig at formene maa siges i og for sig at være høist ufuldstændig, saa at Mand- skabet i høi Grad vil kunne trænge til den hyderligere Øvelse, som det let vilde kunne faae ved at gjøre Tjenesten, paa større eller mindre Øvelsestogter. Det Flaaden tilhørende Mand- skab kan vistnok faae og faaer i sin alminde- lige Virksomhedsphære en Øvelse, der ganske anderledes vil kunne komme dem til Nytte i sin Tid, naar de skulle gjøre Tjeneste til Or- logs, end der kan være Spørgsmaal om for Hærens Mandskabs Bedkommende; men jeg antager, at, om ogsaa det maa siges, at det til Krigstjeneste indkaldte søværnepligtige Mand- skab faaer en Uddannelse, som senere kan være dem tjenlig ved Orlogstjenesten, ved at fare til Coffardies, idet deres almindelige Sø- mandsdugtighed derved udvikles, saa er der dog en anden Deel tilbage af deres Ud- dannelsen, nemlig til at være Søkriger, som vi ikke ganske kunne slaae en Streg over, og som det forekommer mig, at der ikke kan være Tale om, at de kunne faae en Udvikling i ved at fare til Coffardies. Det er med fuldkom- men Føie, forekommer det mig, gjort gjældende ved Behandlingen af Loven om Armeens Or- ganisation, at det er af stor Vigtighed, ikke blot at den enkelte Mand uddannes, men ogsaa at Samlinger af Mandskab uddannes i Fælles- skab, da derigennem den militaire Aand ud- vikles, og fremdeles, at det er af største Be- tydning og Vigtighed, at der findes en Sam- leven Sted mellem de Commanderende og det Mandskab, der skal befales. Det forekommer mig, at det ikke kan nægtes, at dette, skjønt ganske vist med Forandringer, faaer sin An- vendelse ogsaa med Hensyn til Flaadens Mand- skab. Det forekommer mig derfor, at det maa siges virkelig at være af overmaade stor Vig- tighed, for at Flaadens Mandskab kan blive uddannet, ikke blot til at være dgtige Sø- mænd, men fornemmelig til at være gode Sø- kriger, at de faae ikke blot den reent fore- løbige Uddannelse, som der tales om i Lovud- kastets § 2, men ogsaa fremdeles en videre Uddannelse og Øvelse ved at deeltage i Sø- togter ombord paa fuldtudrustede Krigsskibe. —